

tjener $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa et Aar, er det altsaa, fordi Landmændene betaler en alt for høj Pris for deres Foderkager, og fordi Befolkningen betaler en alt for høj Pris for Margarine. Arbejdernes Løn er ringe i disse Virksomheder. I det hele synes jeg, at saavel selve Margarineproduktionen som de Afsløringer, der er sket i den senere Tid, styrker i høj Grad vort Ønske om, at Staten eller det offentlige skal overtage disse Virksomheder. Man ser, at selv fine Folk sælger til Margarinefabrikerne Fedt af selvdøde Kreaturer, hvilket derefter anvendes til Føde for Befolkningen. Slige Farer kunde der ikke være Tale om, naar det offentlige drev saadanne Virksomheder, thi der vilde aldrig hos det offentlige være en saadan Trang til at opnaa Fordele, at man vilde benytte slige Fremgangsmaader. Det er til syvende og sidst urimeligt, at nogle faa Mænd — det er vist ganske faa Mænd, der ejer Olie-møllen i Aarhus — sidder og tjener $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa Varer, der er af saa stor Nødvendighed for hele Landet som netop Foderkager og Margarine. Jeg forstaaer ikke, at Folk af andre Partier ikke giver os Ret i, at sligt ikke vedblivende kan opretholdes, og jeg synes, at de Begivenheder, som for Tiden finder Sted omkring i Verden, maa mane alle, der i det hele vil tænke, til at forstaa, at hvis man ikke godvillig giver Slip paa noget af det, jeg her har nævnt, maa man befrygte, at man bliver tvunget dertil paa een eller anden Maade.

Jeg vil endnu særlig nævne Forsikringsvirksomheden som en Virksomhed, der burde inddrages under det offentlige. Jeg skal ikke komme dybt ind paa vore Forsikrings-selskabers Virksomhed, men jeg ved, at f. Eks. indenfor den danske Købstadforening har det Spørgsmaal været fremme, at Kommunerne selv skulde overtage en stor Del af de rent kommunale Forsikringer, som de tvinges til at tegne. Jeg synes, at ogsaa Forsikring af Menneskeliv, Forsikring mod Sygdom og mod Ulykkestilfælde er det urimeligt at overlade til private, hvis Formaal er at tjene Penge paa dette. Der finder en urimelig Udplyndring af Befolkningen Sted netop ved disse Forsikringer. Vi ved alle, at en hel Del Forsikrings-selskaber opsparer saa store Midler, at de har Raad til at bygge de største Pragtbygninger, der findes i denne By, og det er i mange Tilfælde Penge, som er skaffede til Veje hos den fattigste Del af Befolkningen, hvem det koster stor Møje at udrede den Præmie, der skal udredes for Forsikringen. Jeg tager i Flæng et

enkelt Selskab, hvis Regnskab jeg synes er karakteristisk, nemlig Genforsikrings-Aktieselskabet „Skandinavia“. Dette Selskab har i 1916 haft en Bruttopræmieindtægt af $34\frac{3}{4}$ Mill. Kr., men den reduceres til en Nettoindtægt af $16\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Jeg maa gaa ud fra, at det er ved Genforsikring, Selskabet har tabt en saa stor Del af disse Millioner, men det er en kolossal Forskel mellem Brutto og Netto. Af disse $16\frac{1}{4}$ Mill. Kr. har Selskabet udbetalt for Skader $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og oplagret til Erstatning for Skader $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Af $16\frac{1}{4}$ Mill. Kr. er det saaledes i Virkeligheden kun de 12 Mill. Kr., som Selskabet angiver at have enten udbetalt eller henlagt. Jeg synes, det er en alt for ringe Sum, naar Hensyn tages til de kolossale Midler, Selskabet har indkasseret.

Der figurerer paa Regnskabet et Overskud paa 1,116,000 Kr., og det er ligefrem komisk at se, hvilket Besvær man har med at faa alle disse Penge delt ud — de maa jo bringes til Side paa en eller anden Maade. Jeg kan ikke nægte mig den Fornøjelse at oplæse for ærede Medlemmer, hvorledes man har anstrengt sig i saa Henseende. Det begynder med: Forlods Aktionærerne 85,000 Kr. Saa kommer Turen til Reservefonden, 151,000 Kr., Repræsentantskabet, der bestaar af 5—9 Medlemmer, 100,000 Kr., Direktørerne, hvoraf der er 2, 100,000 Kr., Aktionærerne — nu kommer Turen til dem igen — 255,000 Kr. Saa kommer igen Turen til Reservefonden med 44,000 Kr., Pensionsfonden 50,000 Kr. og endelig overført i ny Regning til næste Aar som et Beløb, man ikke har kunnet naa at fortære, 328,000 Kr. I et saadant Forsikringsselskab, hvor man maa gaa ud fra, der ogsaa kan være daarligt stillede blandt de forsikrede, Folk, som har vanskeligt ved at betale deres Præmier, gør det ikke noget godt Indtryk, at der sidder et Repræsentantskab, som hæver 100,000 Kr., og en Direktion, som ligeledes faar 100,000 Kr. i Tantième. I saa Henseende maa jeg sige, at Hr. Ballin er en ren Sinke, idet Bestyrelsen i Ballins Selskaber kun faar 20,000 Kr. om Aaret i Tantième. Her er der altsaa i et Forsikringsselskab en Direktion, som faar 100,000 Kr., og en Bestyrelse, som ligeledes faar 100,000 Kr. i Tantième! Naar man ser den lange Række af Forsikringsselskaber igennem, kan man ikke frigøre sig for den Tanke, at der her spildes en uhyre Mængde Penge til Administration. Alt dette kunde samles og administreres langt billigere under det offentlige Kontrol og Ledelse. Det forekommer